

I begyndelsen mærkedes fra adskillige sider en vis skepsis med hensyn til skolerne ud fra den betragtning, at „man kan ikke uddanne sømænd på landjorden“. Dette forhold har efterhånden helt ændret sig, således at der nu fra alle sider mærkes et velvilligt og anerkendende syn på sømandsskolerne, hvis elever nu foretrækkes overalt, også som kammer- og messedrenge, hvortil foruddannelse ikke kræves.

Medvirkende til denne gunstige udvikling har dels været dette, at der til samtlige kursusafslutninger har været indbudt skibsinspektører m. fl. fra rederierne samt søfarende og andre i skibsfarten interesserede som censorer — 2 eller 3 til hver afslutning — for derved at vise, hvorledes uddannelsen ved skolerne foregår, og hvad der herved opnås, og selv om der fra nogle af disse censorer er fremkommet kritik vedrørende enkeltheder i skolernes arbejde, har der dog fra alle lydt meget anerkendende, ja mange begejstrede udtalelser om skolerne og de resultater, der opnås på disse.

Men den kendsgerning, at man nu så godt som overalt ser med velvilje på sømandsskolerne, skyldes dog i første række, at man om bord i skibene er glade for sømandsskolernes elever.

Undervisningens område som angivet i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 259 af 16. maj 1949 har vist sig at være særdeles passende valgt, såvel hvad gennemførlighed som hensyn til skolernes formål angår.

De øvrige af ministeriet givne administrative bestemmelser og de af navigationsdirektøren udarbejdede instrukser, som nævnt i afsnit II, har ligeledes fuldt ud svaret til formålet.

Det er meget stærkt blevet indskærpet skolerne, at der jævnsides den faglige undervisning skal lægges den største vægt på at give eleverne opdragende og almindelig påvirkning, og det kan med tilfredshed konstateres, at skolerne til fulde er gået ind for også denne side af opgaven.

Skoleordningen giver anledning til følgende bemærkninger:

For alle tre skoler gælder, at der er for lang vej — ca. 20 minutters hurtig march — til bådepladsen i havnen.

Skolen i Frederikshavn er iøvrigt god i enhver henseende, den er helårsskole, og dens 3 årlige kursus kan derfor fordeles på hensigtsmæssig måde, og da skolen — i modsætning til de andre to skoler — udelukkende arbejder med egen besætning, der ikke skal varetage andre interesser end sømandsskolens, har det været forholdsvis let at organisere og gennemføre skolearbejdet på helt ideel måde. Der arbejdes stadig på forbedringer ved skolen, således med istandsættelse af sportspladsen og opførelse af udhuse, hvortil anvendes materialer fra den store tyskerbarak, som stod på grunden og blev overtaget fra marinen. Når den ny nordhavn i Frederikshavn bygges, er der endvidere mulighed for, at skolen her kan få en bedre bådeplads, hvortil der kun vil blive ca. halv så lang vej som til den nuværende.

Ordningen ved skolerne i Sønderborg og Esbjerg lider af følelige ulemper og mangler:

1. Skolerne er ikke helårsskoler.
2. Skolerne har ikke selvstændig forstander, men skal i henhold til kontrakterne med henholdsvis håndværkerskolen og fiskerhøjskolen benytte disses forstandere.
3. Det er vanskeligt at holde de to „værtsskoler“s og sømandsskolernes udgifter regnskabsmæssigt adskilte.

Ad 1. At begge de nævnte skoler skal afholde 2 kursus à 3 måneder i tiden mellem 1. april og 31. oktober medfører en uheldig fordeling af eleverne året rundt, idet der om sommeren er 3 skoler i gang, medens der om vinteren kun er kursus i Frederikshavn.

Da skolerne i Sønderborg og Esbjerg skal rengøres om foråret før og om efteråret